6de JAARGANG. CURAÇAO DEN 19n JANUARI 1889. No 264

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao. Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0.50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

EEN KATHOLIEKE VERGADERING
DOOR
SOCIALISTEN VERSTOORD.

—o—

In Nederland is in 't laatst van het afgeloopen jaar eene proef geleverd van het in praktijk brengen van revolutionaire principepen uit het laatst der voorgaande eeuw waarmede men ook in ons Vaderland zoo hoog wegloopt.

Omtrent het brutaal optreden der socialisten in *Maison Stroucke* te Amsterdam. waarover wij terloops in ons voorgaand nummer spraken. deelen wij het volgende mede:

De Amsterdamsche Leo-vereeniging had eene protest-meeting uitgeschreven tegen 9 Dec. ll. 's middags een uur; zij wilde ten gunste van den H. Stoel openlijk getuigen. dat zij het geweld der Italiaansche regeering afkeurt.

De Zeereerw. heer Brouwers, pastoor te Bovenkerk. zou het woord voeren.

Reeds lang voor den middag waren de toegangen tot maison Stroucke bezet door eene talrijke menigte.

Bij de opening der deuren vulden honderden lieden de beide zalen, en aanstonds was het op te merken, dat de socialisten in het spel waren.

De zaal was versierd met de nationale vlaggen; op de estrade waren de borstbeelden van Neerlands Koning en Koningin geplaatst. Voor de tribune prijkte de buste van Z. H. den Paus.

De pers was sterk vertegenwoordigd, en een inspecteur van politie merkte men mede op.

Bij den aandrang der menigte werden de gereserveerde plaatsen door de socialisten in beslag genomen. Gillend en schreeuwend werd er om een voet ruimte getwist. De kreten: „ beginnen! zitten!" verkondigden reeds wat te wachten was: de socialisten hadden volgens vooraf beraamd plan de gelegenheid gevonden de toegangskaarten op te koopen en — van zich te doen spreken.

Omstreeks één uur was de zaal overvol.

De wanorde hield op, toen het bestuur der Leo-vereeniging binnentrad, en daardoor had de president gelegenheid de vergadering te openen en las voor, wat omtrent uitsluiting van debat in de Katholieke Amsterdamsche bladen gestaan had, nl. dat het niet de bedoeling der Vereeniging was *eenig punt van debat* aan de vergadering voor te stellen. Het R. K. zangkoor zong daarna een nummer van zijn programm en pastoor Brouwers nam het woord.

„ In iedere vergadering" ving de spreker aan. „ eindigt men de redevoering, doorgaans met een telegram aan den Koning; hij zou er mede beginnen."

Op die woorden was gesis, geschuifel, gefluit en gehoest het antwoord.

Het protest der leden van de Leovereeniging en der Katholieken bleek ijdel.

„ Gaarne wil ik deze uiting als eene soort van verstrooidheid verschoonen," zei spreker, „ want wie zou durven denken, dat in Neerlands hoofdstad een telegram aan Neêrlands Koning....(Gelach, geschreeuw: weg met den Koning! wij willen geen Koning! Protest der Katholieken). „Maar" .... vervolgt de onverschrokken redenaar, „ vergeet ge dan, waar ge zijt? Wij hebben het recht hier te vergaderen, den Koning te eeren, gij — niet om hem en ons te smaden. Stel: een burgemeester heeft een markt gemaakt voor paarden en zwanen: is het dan geoorloofd daarop ossen te brengen? (Langdurig applaus der Leo-vereeniging; eerste handtastelijkheid der socialisten, onder wier getal Van der Stadt en anderen duidelijk op te merken zijn).

„ Daarom. ik wil de vergadering voorstellen aan onzen Heer en Vorst, Willem III...."

Telkenmale als de naam des Konings werd genoemd, weerklonk de zaal van het gebrul der socialisten.

Pastoor Brouwers zegt alsdan: Hoe ongaarne ook, moet ik u aan onzen goeden naam van ordelievenden in het buitenland herinneren. De Leo-vereeniging *Pro Petri Sede* ....(Geroep: spreek Hollandsch.)

Nu treedt de Eerw. redenaar een paar stappen naar voren en roept de woelende massa toe: „ De Leo-vereeniging zal de taal spreken, die zij wil," en voor het geweld wijkende, sluit hij de vergadering.

Vreeselijk was het tumult, dat nu ontstond. De socialisten willen zich van de borstbeelden meester maken en de Katholieken trachten dit te beletten. — Het beeld der Koningin ligt spoedig in gruis, dat des Konings wordt gered. De bestuursleden der Leo-vereeniging staan om des Pausen beeld. De socialisten steken er de handen naar uit, oud-Zouaven verdedigen het en dragen het onder helsch getier weg. Er wordt gevochten. Uit alle deuren en gaten gaat men op de vlucht; stoelen en tafels worden verbrijzeld; de inspecteur Broekhof staat alleen met uitgetrokken sabel tusschen de strijdenden, maar moet zich tegenover de projectielen der socialisten wolhaast alleen tot verdediging bepalen.

De leden der Leo-vereeniging worstelen voor de tribune met de indringers. De vertegenwoordigers der pers, allen, scharen zich om den priester-redenaar, die eindelijk langs een smalle trap in veiligheid gebracht wordt.

De zaal geleek een slagveld; stoelen, tafels, kleeren en glaswerk stuk, verscheurd en gebroken, bedekten den grond. Een twintigtal agenten met blanke sabel deed de zaal ontruimen en dreef de menigte weg.

Een enkele arrestatie werd gedaan en van ongelukken is niets gehoord, iets, wat bijna onverklaarbaar is, want ieder was in doodsgevaar.

Alzoo triomfeerde het brutaal geweld voor de eerste maal in de hoofdstad des Rijks; alzoo werden rustige burgers in hunne wettige handeling belemmerd door een bandeloozen volkstroep, alzoo werd Neerlands vorst gehoond door de vrienden van Dommela Nieuwenhuis, en werd een priester beleedigd, die over Vaderland en Kerk wilde spreken.

De nederlandsche pers bespreekt dit optreden der socialisten met verontwaardiging en laat niet na op de onberekenbare gevolgen te wijzen, die dat feit na zich kan slepen, indien er niet met kracht wordt tegen ingegaan.

„ Wat de Leo-vereeniging overkomen is, " zegt de *Tijd* „ staat elke andere vereeniging te wachten, wanneer zij vergaderingen houdt, waarin een telegram van hulde aan den Koning wordt voorgesteld, of zoo zij onderwerpen bespreekt. die den socialisten niet aanstaan. Hoewel het voorzichtiger ware geweest van het bestuur der Leo-vereeniging beter toe te zien, voor wie het groot getal kaarten, dat werd aangevraagd bestemd was. toch zou ook zonder die onvoorzichtigheid vermoedelijk een demostratie van socialisten. die op de eene of andere wijze een kaart machtig wisten te worden, niet zijn uitgebleven. De toeleg bestaat, en daarmede heeft men in de toekomst rekening te houden. De vrijheid van vereeniging en van het woord, die de sociaal-democraten zoo luidruchtig eischen als een heilig recht, waarop het Nederlandsche volk aanspraak heeft, is door zulke gebeurlijkheden feitelijk opgeheven.

„ Immers, dat de geheele zaak alleen een wraakneming zou zijn geweest op den heer Stroucken — zooals sommigen beweren — omdat hij steeds standvastig geweigerd heeft een zijner zalen voor socialistische doeleinden af te staan. is niet aannemelijk. "

De *Maasbode* is het hiermede volkomen eens; naar haar oordeel hebben de socialisten hun haat aan den Koning en den godsdienst tegelijk willen koelen, vooral daar zij hiertoe in de Leo-vergadering zulke goede gelegenheid hadden. Daarbij doet zij intusschen opmerken, dat de partij vermoedelijk alles zal aangrijpen wat zij vinden kan, om wanorde te stichten en een soort terrorisme in het leven te roepen, ten einde een algemeenen schrik onder de burgerij te brengen en daardoor de volvoering harer plannen te bevorderen.

Ongelukkig vinden zij daarvoor naar haar oordeel veel steun in vele maatschappelijke toestanden, en in de houding der overheden, waarop ook door den *Standaard* gewezen wordt:

„ Over één ding spreken we onze verwondering uit.

„ Geen minuut van de plaats des rumoers verwijderd, ligt het bureau van politie der 3e sectie. op het Leid-

---

FEUILLETON.

SALBÁ.

—o—

Mi a pasa nochi den habitación di un piscadó i mi a drumi deliciosamente despues di cansancio i fatiganan di dia anterior, koe mi a pasa na kanti di lamá. Tan profundo mi sonjo tabata, koe mi no a sinti completamente nada di é tempestad, koe a lamanta un rato despues di mei anochi, i mi a keda mira admirá ora mi a despertá i koe na é promé instante mi no a por esplicá mi mes ta ki boroto terrible mi tabata tende rondó di mi. "Ta mal tempoe!" mi a ricibi pa contestacion di mi huesped ariba mi saludo matinal, ora un rato despues mi adrenta den zal. "Ta supla violentamente fó di Noord-westen i, si mi no ta equivocá mi, cos ta bai empeorando. Afortunadamente koe toer nos barquito nan ta den haf sino situacion lo tabata bien tristoe i bien doloroso pa muchoe di nos." Na mes instante porta a daal habri i un stem a grita: "Un barcoe na peligro!" Toer hende a bula lamanta i sali curi precipitademente. Mi tabata sigi nan i den poco momento nos tabata kanti awa. Lamá tabata grita i e tempestad tabata jena nos wowo coe santoe, mientras koe scuma di lamá tabata bula pasa manera sneuw riba nos cabez. Mi tabata purba mira mi dilanti i di penetra e niebla, koe tabata tapa lamá manera un awacero fini; pero mi no a por distigi nada. "Unda e barcoe ta!" mi a puntra mi huesped, koe tabata para un banda di mi. "Ají!" el a respondé mi, mostrando mi coe su dede. Mi a bolbe keda mira coe atencion: e ora mi a ripara e barcoe desgraciado, koe tabata leeuw fó di tera apenas distancia di un tiroe di kajon.

"El no por ta salba?" mi a puntra ansiosamente. "Imposible" mi a haja pa respondi. "Maské el ta barcoe di mas camuadó di mundoe. Ají tin tres banki di santoe; el meste pega!"

Bamboleando e barcoe tabata acerca. "El a pega riba e banki di mas afó!" un boz a grita. "No" un otro a responde, "ata un lamá ta bini, esaí lo judé." Di golpi un lamá grandi a hiza e barcoe na laria i un momento despues el a largué e zak atrobe. "El a pasa e prome banki!" algun boz a grita i tabata manera un piedra a cai fó di mi corazon. Pero mi a legra mi muchoe lihé; poco seconde despues el a pega riba e banki di meimei. Tabata figura mi koe el tabata navega aínda, pero no tabata sino su deizementoe den santoe. El no tabata mas leuw fó di tera koe distancia di un tiro di scopet. Toer mi speranza tabata, koe su tripulacion lo por ser salbá. Nan a tira un boto na awa i dos homber a bula aden; ma na e mes instante a bini un lamá grandi i lastra e boto bai. Rato despues pida pida di e boto a bini tera, ma e dos homber a desaparece. Un grito di dolor lanzá abordo di e barcoe a resona dolorosamente den nos orea i a traspasa hundamente den nos curazón. Diferente lamá altoe ta lora bini un tras di otro; cada un mas altoe i mas infurecida koe otro. Ora es un di promé a jega cerca e barcoe, el a kenter é un poco i un otro grito doloroso di e desgraciada tripulacion a despedazá nos alma. Di dos lamá a kenter e barcoe ainda mas i tabata bari toer cos riba dek. Matroosnan a cuminza subi na want i mara nan curpa n'ele. Cada lamá siguiente tabata hiel e barcoe mas i mas, te koe por fin el a bira enteramente un banda. Su cabujanan a worde kibra i su masternan tabata rechiná i krak.— Awor a bini un momento di quietud, den di cual lamá enfurecí parce tabata reuní forza nobo. E navegante desdichadonan tabata halza nan wowo na cieloe, implorando misericordia dibina, i nan tabata extende nan braza, pidiendo socorro. na tera,— na tera tan cercana di nan, i koe toch ningun di nan no a por alcanzé coe bida. Nan joramentoe di ansia tabata traspasa mi curazon manera un puuja. Pero no tabata posible, toer hende tabata bisa, di socorré nan, i en vano nos tabata grita nan di mara barínan coe cabuja i tira nan na awa. Nan no tabata tende i parce nan tampoco no tabata corda riba e ultimo medio di salbacion. Atá un homber a presenté riba dek, i un múhé a sali su tras fó di den kamer. E homber a midi coe su bista e distancia koe ta separá nan fó di tera— i despues nan dos a brazá otro. Sigur tabata e captan i su mohé. Nan a ranca fó di braza di otro i toer

sche plein. Het was een publiek geheim, dat de socialisten honderden kaarten hadden opgekocht en men kon uit dat feit genoegzaam afleiden, dat de heeren er een „ relletje" van wilden maken. En toch moest eerst de heer Broekhof zich bezighouden met het herstellen van de orde, en toen hij bijna gereed was, kwamen er agenten genoeg; dus tamelijk laat.

„ Ons dunkt, dat de politie niet onkundig had *mogen* wezen van het voornemen der socialisten, en het rumoer niet tot zulk een hoogte had moeten laten klimmen.

„ Het wordt hoog tijd, dat het recht van vereeniging en vergadering in onze stad, door een bende kwaadwilligen telkens bedreigd, wat beter worde beschermd, dan tot nu toe geschiedde en dat de politie wat spoediger kome, wanneer zij, zooals gisteren, berekenen kan, dat haar hulp noodig kan zijn. "

Met een woord van waardeering aan het adres der Katholieken, bespreekt het *Handelsblad* het gebeurde aldus:

„ De Katholieken hebben volkomen het recht om op vergaderingen en in geschriften voor hun overtuiging uit te komen, dat de Paus niet zijn geestelijk gezag over de geheele Katholieke Kerk kan uitoefenen, tenzij hij onafhankelijk zij in eigen gebied.

„ Wij waardeeren hun gewoonte om juist op zulke vergaderingen aan te vangen met een bewijs van hulde en onderdanigheid aan den Koning. Dit beteekent dat ze openlijk verklaren: wij zijn echte Nederlanders en blijven trouwe onderdanen van den Koning, ook al vergaderen wij om voor de rechten van den Paus op te komen. Wij gelooven dat dit zeer juist van hen gezien is, en we zijn overtuigd dat dit niet alleen juist gezien, maar juist gevoeld is.

„ Niemand weet, hoe spoedig groote gebeurtenissen in Europa kunnen plaats grijpen, wanneer het dubbel noodig kan blijken, dat nationale eendracht in ons land heerscht. Door openlijk te getuigen, dat ze goede Nederlandsche onderdanen zijn en blijven, welke denkbeelden ze ook mogen koesteren omtrent een wereldsch koninkrijk voor den Paus, toonen de Katholieken, dat de nationale eenheid in Nederland geen gevaar loopt.

„ Des te schandelijker is daarom de beleediging hun door de socialisten van Amsterdam met medeweten van die te Sneek aangedaan. "

Uit dit alles valt licht op te maken welk een verontwaardiging de demonstratie der Socialisten in Nederland heeft gewekt en voorzeker was het de wensch des volks, dat zijn vertegenwoordigers dit feit in de Kamer bespreken zouden.

De heer Van Kerkwijk heeft daarom uitstekend gehandeld, door de aandacht der regeering op deze zaak te vestigen en haar te vragen of met de bestaande wetten het kwaad genoegzaam kan bestreden worden. Hij zeide:

„ Wij, die den naam hebben een vrij volk te zijn, moeten het aanzien, dat een achtbare vergadering, door pastoor Brouwers voorgegaan, door geweld is moeten opgeheven worden. Ik vraag u, of zulke zaken niet een schande zijn voor ons land. Zijn de bestaande verordeningen in staat de vrijheid van spreken te handhaven, of zijn er wijzigingen noodig? Zoo ja, de minister stelle ze voor, want zeker zal de Kamer willen medewerken om die vrijheid te blijven handhaven, zonder welke ons land diep zou dalen."

Luide bravo's weerklonken in de geheele Kamer. Het antwoord op de vraag van den heer Van Kerkwijk zal ongetwijfeld zijn, zooals men dat van den minister Ruys van Beerenbrock verwacht.

Dat antwoord zal ook de vrees wegnemen, die bij het volk door het gebeurde in geen geringe mate is opgewekt en de burgers van Nederland in het rustig bezit hunner vrijheid handhaven.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bekendmakingen.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 18 Januari 1889.

Bij Koninklijk besluit van den 2 Januari 1889 No. 14, is aan den 1en. Luitenant der Infanterie *W. D. Hubner* vergunning verleend tot het aannemen en dragen van het ordeteeken vierde klasse van het Borstbeeld van den bevrijder, hem door den President der Vereenigde Staten van Venezuela geschonken.

Bij Gouvernements beschikking dd. 20 December 1888 No. 799, zijn tot het afnemen in het jaar 1889 van de examens bedoeld in art. 20 van de Onderwijs-Verordening benoemd de Heer Mr. *Sol. C. Henriquez,* lid der Schoolcommissie als Voorzitter, en als leden de Heer *H. Haytink* en Mejuffrouw *S. P. Faret.*

Bij Gouvernements beschikking dd. 20 December 1888 N°. 800, zijn tot het afnemen van de in artt. 29 32 en 45 van de Onderwijs-Verordening bedoelde examens in het jaar 1889, benoemd de volgende in alphabetische orde genoemde Heeren:

M. Calisch,
L. W. van Eps,
B. Th. J. Frederiks,
P. Gilsing,
H. Haytink,
D. de Sola en
J. R. G. de Veer.

Bij Gouvernements beschikking dd. 14 dezer maand N°. 28 is, naar aanleiding van de ongesteldheid van den Heer *J. W. Heldewier Vignon* lid van de Directie van de Gouvernements Bank ,alhier, de Heer *P. C. Gorsira* Koopman alhier tijdelijk benoemd als derde lid dier Directie.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.

NEDERLAND.

Met genoegen vermelden wij, dat, blijkens de laatste berichten, de toestand van Z. M. den Koning bevredigend, en er geen dadelijk gevaar voor het leven van den hoogen lijder te vreezen is.

— De quaestie over den eed, waarover twee jaren geleden zoo heftig gesproken en geschreven werd, is weder in de Kamer op het tapijt gekomen. Toen werd beslecht, dat de politieke eed niet meer afgeëischt zou worden. Tegelijk echter werd ook in den lande voorspeld, dat in de eedsquaestie de vrijheid om te zweren of te beloven niet bij de Kamers blijven zou, en spoediger dan men kon verwachten werd deze voorspelling bewaarheid.

De heer Van Houten zeide in de zitting van 9 dezer, dat hij niet vroeg om eenige verandering ten aanzien van den judiciëelen en fiscalen eed. Hij geloofde dat hij dan iets zou vragen, *wat met 's ministers overtuiging niet was overeen te brengen* (dus niet iets wat tegen de wet zou strijden). Doch hij wilde slechts vragen, of de nieuwe toestand een *privilege* (!) van de Staten-Generaal zou blijven, dan wel of dat privilege zou worden uitgebreid overal waar politieke en promissoire eeden gevraagd worden.

De minister antwoordde den heer Van Houten:

„ Wanneer die geachte spreker vraagt, of de verandering van den politieken eed, wat betreft de Staten-Generaal, ook niet ten gevolge moet hebben verandering van den politieken eed voor de Provinciale Staten en de gemeenteraden, dan antwoordt de regeering daarop volmondig: ja. Bij de veranderingen, die in de gemeentewet en in de provinciale wet moeten gemaakt worden en die onderhanden zijn, werd ook reeds deze verandering opgenomen, dat de eed, zooals hij thans bestaat, geheel in overeenstemming wordt gebracht met den eed, zooals die geregeld is geworden in de Grondwet voor de Staten-Generaal."

De heer Van Houten was dankbaar maar niet voldaan. Het systeem der regeering zou hem niet snel genoeg werken. Daarom zeide hij:

„ Heb ik den minister wel begrepen, dan wenscht hij, telkens wanneer er een wetsontwerp aan de orde komt, in hetwelk een eed is voorgeschreven, consequent aan het beginsel, dat voor de Staten-Generaal is aangenomen, de noodige wijziging daaromtrent aan te brengen.

„ Is dat juist begrepen, dan zou de invoering van deze verbetering op het geheele gebied, waarop zij behoort te gelden, lang duren; want zij zou moeten wachten, totdat alle wetten, waarin eeden voorkomen, aan de orde geweest zijn.

„ Ik zou daarom den minister wel in overweging willen geven om het onderwerp in het algemeen te willen regelen bij afzonderlijke wet, waarbij voor het geheele gebied van het Staatsrecht geldt, dat overal waar wij te doen hebben met politieke eeden, overal waar de eed geene gevolgen op judiciëel of fiscaal gebied heeft, dadelijk de thans hier aangenomen wijze van handelen overgenomen wordt."

't Is nu slechts te hopen, dat wij geen liberaal ministerie meer krijgen; anders gaan de judiciëele en fiscale eeden ook den weg des... vooruitgangs op.

— Het Duitsche Witte Boek bevat menige bijzonderheid. Ons Nederland heeft ook de eer daarin een bladzijde te beslaan, al is het juist geen schoone. Wij vinden er de oplossing in van het feit, dat onze Regeering in den laasten tijd het mikpunt was van vrij scherpe artikelen der officieuze duitsche pers. Wat was er dan door Nederland misdreven? Eenige hollandsche facto ij en aan de Afrikaansche Westkust moeten gedurende vele maanden wapenen en buskruit hebben uitgevoerd naar de tegen het Duitsche gezag opgestane streken aan de Oostkust. In het witte boek nu komt eene depêche voor van graaf Herbert Von Bismarck aan den Duitschen gezant te Brussel, wien hij opdraagt met het oog hierop de regeering van den Congo te verzoeken een nauwlettend oog te houden op den handel der Nederlandsche factorijen aan den Beneden-Congo. Dit had tengevolge, dat de uitvoer van wapenen en kruit uit deze streek verboden werd, tegelijkertijd dat het blokkeeren begon van de 160 uren lange kuststrook aan de Oostkust, hetwelk behalve het beletten van den uitvoer van slaven ook ten doel had den invoer van oorlogsbehoeften te verhinderen. Maar met dat al is het kwaad reeds geschied: de negers aan de kust van Mozambique zijn met uitstekende achterladers en kanonnen gewapend, zoodat de Duitschers een harden strijd te voeren hebben.

BUITENLAND.

Italie. — In Italië dreigt een ministerieele crisis. De minister van financiën, de heer Magliani, heeft met zijn nieuwe begrooting een groote nederlaag geleden. Zijne voordrachten zijn aan een commissie tot nader onderzoek voorgelegd.

Deze commissie heeft reeds haar gevoelen omtrent de voordrachten doen kennen. Namens haar heeft gisteren de heer Giolettа in de Kamer een rapport ingediend, strekkende om de ministerieele voorstellen te verwerpen. Het échec van den heer Magliani is van dien aard, zegt de *Osservatore Romano*, dat men zijn heengaan uit het ministerie voor zeker houdt. Men weet echter niet of Crispi hem toch zal handhaven. Wanneer de voordracht tot het verhoogen van de tienden-wet door het ministerie opnieuw wordt aangeboden, komt men in ernstige moeielijkheden om het financieel evenwicht te herstellen. 't Zal misschien spoedig noodzakelijk blijken, het volk uitspraak te laten doen door het kiezen van een nieuwe Kamer.

Uit een later bericht blijkt, dat de verwerping der begrootingsvoorstellen van den minister van financiën niet alleen den heer Magliani treft, maar een échec voor het ministerie moet genoemd worden, immers door de regeering de middelen te weigeren om leger en vloot de beweerde noodzakelijke uitbreiding te geven, is de politiek van Crispi „ per se" veroordeeld. De Kamer wil den minister in zijn avontuurlijke politiek niet volgen: zij wil der bevolking geen zwaarder lasten opleggen en Crispi zal zich dus genoodzaakt zien, wil hij aan de regeering blijven, of

---

dos a curi bai atrobe den kamer. Algun momento despues nan a bolbe biui, cargando un bulto grandi. E homber a larga e vier na un cabuja den lamá; i ora nan toer dos a cai na rodía, i extendiendo nan manoe na nos, nan tabata implorá nos di cohele. E paki a keda drief, mas ke lama tabata haci di djé su juguete. Pronto el a worde tirá riba tera. Varios di nos a bula cohele i un homber a los e cabuja. Es ora ají e dos nan di abordo a lamta fó di rodía i nan a daal un gritoe di alegria. Lihé awor e captan a mara su mohé coe e otro punta di cabuja ariba un tabla—ma tabata laat. Di nobo lamá a cuminzá embistí e barcoe. E promé golpi a pasa gritando ariba djé. Su master a kibra i bai awa coe toer esnan koe a mara nan curpa n'éle. E captan i su muhé també a desaparece. Na tera nan tabata hala awor e cabuja coe toer forza i e pober muhé a ser hizá riba tera, ma coe su cabez partí na grijs.

E siguiente lamá a kibra tambe e otro master, i inmediatamente despues a bini un ola, koe a eleva é mes manera un seroe for di un precipicio, i a desploma é mes koe tanta violencia riba e barcoe naufragá, koe boroto di su fracaso a subi pasa el di e tempestad horrorosa. E barcoe a ser despedazá i su restoe nan a bira juguete di ola nan cada bez más embrasecida. Cadaver di captan no a parce nunca i ningun hende no a haja sabi nada mas adilanti di e barcoe. Awor toer hende tabata ocupá na recojé i pone na seguridad lo ké tabata drief bini tera. Entre tanto mi a apodera mi di e promé bulto koe lamá a trece. El tabata consisti di hopi panja mará duroe ariba un pida tabla. Unbé mi a los e cabuja nan, sin koe mi mes por bisa pakiko mi a haci esaí. Tan pronto e bulto a plama fó di otro of mi a bula lamanta i mi a daal un gritoe di admiración. Un bunita jioe chikitoe a presenta na mi bista, jorando, papa muhá di awasá, pero completamente sin ningun danjo. Lihé mi a hizele i mi a curi bai coe n'ele na cas di é piscadó. No tabatini mas hende aji koe e muhé anciano i su nieto di edad di tres anja. Mi a pone e mucha riba mesa i, sin papia nada, mi a los su panjanan muhá. E ora el a cuminza jora más duroe. E muhé anciana a tendé, el a lamta fó di fogon, dilanti di cual el tabata jongotá, i el a daal mannan na otro di admiración i el a sclamá: „ Cieloe santoe! ta na unda bo a hajele? "

„ Di bon Dios! mi a respondé: „ El a poné den nos manoe pa nos cuidé; busca lihé algún panja secoe i . . " Ma e anciana tabata na cabinechi caba i tabata busca ansiosamente, lo ké el por haja mas lihé na man. I mei ora despues ora tur hende a bolbe cas, ya e pobercita, koe a ser alimentá koe lechi cajente, bisti coe panja secoe, tabata drumi den wieg di e nieto, coe tabata loco di legria i tabata canta di contentoe. Mi roeman, mi roeman duci! e nieto tabata grita i ora el a mira su mama tabata bini, el a curi bai cerca djé i el a hibéle cerca e wieg. E mama a keda un momento sorprendé, ma bien pronto el a comprendé tur cos, el a hiza e pobercita fó di den wieg i el a brazé. „ Ai! "e dici na su esposo; „ es ta parce nos Mari chikitoe! "

„ Bo Mari chikitoe! mi dici. „ ainda mi no a miré! "

„ El a muri ta más ó menos tres luna caba e anciana a responde. Ma e nieto chikitoe a mustrá dede riba e jioe rika schochi di su mama i el a cuminza grita: „ Ta es-akí ta mi ruman Mari!"

E ora e mama a draai mira su esposo i el dici, „ Willem, bo kier nos tenéle na su lugá? "

E tata a reflecioná un rato, i el dici: „ Sí, mi no sabi. Kiko mama ta corda?"

„ Tené numa e anciana a contesta. „ Dios mes a mandé aki. Un hende toch meste percura pa es pober criatura. I kende lo por haci esai más mihó koe bo?"

E ora e mama a primi e huerfano tiernamente, contra su curazón i e nieto tabata acarició i bisando; „ Mi ruman, mi ruduci. "

voor den wil der Kamer te buigen of een beroep te doen op het land, door nieuwe verkiezingen, die hem echter volstrekt geen zekere kans op succes bieden.

— De Napelsche correspondent der *Capitan Fracassa* meldt, dat den 8 Dec. ll. 's avonds twee jeugdige leden der republikeinsche vereeniging gearresteerd werden, op het oogenblik dat zij de lont aanstaken van een bom, die onder de deur van het Duitsche consulaat was geplaatst. Een hunner nam reeds aan de manifestatie te Napels tegen Wilhelm II deel. De bom is nog niet geopend; men gelooft dat zij dynamiet bevat.

— Naar aanleiding van het mandement van een der Pruisische bisschoppen schrijft de *Italie*:

„Wat Italië en zijn gouvernement aangaat, kunnen deze agitaties geen ander uitwerksel hebben dan *dat de Paus beschouwd wordt, als een onverzoenlijke vijand, tegen wien ernstige verdedigingsmaatregelen onmisbaar worden.*"

— De *Osservatore Romano* loochent het door de *Italie* gepubliceerd bericht, dat Z. H. de Paus ongesteld is en dat om deze reden het consistorie is uitgesteld.

Het blad verklaart, dat Leo XIII gedurende de laatste dagen in de Vaticaansche tuinen wandelde, uitgenomen wanneer hij dit moest achterlaten door de audiëntie, welke hij had te verleenen.

— Naar aanleiding van de Russische Vaticaansche onderhandelingen bevat de *Oss. Romano* een artikel, waarin het een door de *Italie* overgenomen hoofdartikel uit de *Nowa Reforma* van Krakau bestrijdt, hetwelk verklaart, dat „Rusland de invoering der Russische taal in de liturgie en het prijsgeven der geünieërden aan het schisma eischt. De Paus heeft zich tegen deze eischen krachtig verzet, doch het is niet zeker, dat de Russische diplomatie er ten slotte niet in slaagt te overwinnen. Het Vaticaan heeft tot dusver in Duitschland een steun gezocht, maar is in zijn verwachtingen bedrogen geworden; het zoekt thans een toenadering tot Rusland en daarom bestaat het gevaar, dat het te groote concessies doet."

Op deze verdachtmakingen antwoordt de *Oss. Romano*, dat het volstrekt niet bewezen is, dat de Russische-Vaticaansche onderhandeling op de door de *Reforma* aangegeven grondslagen gevoerd worden, wijl zij ten strengste worden geheim gehouden. De Paus zou echter nooit de Polen prijsgeven, en dezen kunnen gerust zijn.

— Het opnieuw bij den Romeinschen gemeenteraad gedaan voorstel om kosteloos grond te verleenen voor een monument voor Giordano Bruno, welk voorstel verleden jaar door de anti-clericale meerderheid verworpen werd, is thans met groote meerderheid aangenomen, hetgeen te verwachten was.

Maandag hebben de Italiaansche en Fransche gouvernementen eene conventie geteekend, waarbij wordt bepaald, dat de consulaire archieven onschendbaar zijn.

Hiermede is eindelijk het incident gesloten, dat in 1887 in het Fransche consulaat te Florence plaats greep.

Italie.—Het was te verwachten dat de tusschenkomst des Heiligen Vaders in zake de bestrijding van den slavenhandel een doorn in het oog zou wezen der Italiaansche regeering en deze dit werk van ware beschaving en menschenliefde weer zou tegenwerken, alleen uit nijd, omdat de Paus er mee gemoeid was. Zij moet thans een nota tot de mogendheden gericht hebben, waarin zij den wensch uitspreekt, dat niet de Paus, maar de koning der Belgen zal beschouwd worden als degene, van wien het plan eener internationale conferentie tot uitroeiing van den slavenhandel is uitgegaan.

In verband hiermee is ook van belang een artikel der *Köln. Zeit.*, waarin gezegd wordt dat de mogendheden, ofschoon het initiatief tot het bewuste congres van den Paus was uitgegaan, wel aan een uitnoodiging van België de voorkeur hadden moeten geven om Italiës gevoeligheden te sparen. Alzoo treedt, gelijk die *Moniteur de Rome* te recht opmerkt, ook hier het alles beheerschende Romeinsche vraagstuk weer op den voorgrond. Uit angst voor den invloed des Pausen blijkt Italië het heele congresplan van den aanvang af tegengewerkt te hebben. Dit nu noemt de *Moniteur* een schande, zoo voor Italië als voor geheel Europa. Menschelijk gevoel, beschaving, koloniaal belang toch moeten zwichten voor Italiës stelselmatig verzet tegen den invloed des Pausen. De Romeinsche quæstie vergiftigt alle internationale samenwerking en belet elk gemeenschappelijk goed werk. Voor Europa is dit een schande, even groot als het voortduren van den gruwel der slavernij in onze hoogbeschaafde negentiende eeuw.

In dezelfde nota, waarvan boven sprake is, zou Italië ook bij de mogendheden zijn nood klagen over de algemeene protestbeweging, die zich op het oogenblik onder de katholieken der geheele wereld openbaart. Dat die protesten Italië niet aanstaan, is licht te begrijpen, maar voor de katholieken een reden te meer om er moedig mee voort te gaan.

Belgie. — Uit Brussel wordt aan de *Temps* geseind: Koning Leopold heeft in zijne hoedanigheid van koning van den Congo-Staat van geene enkele mogendheid een voorstel ontvangen tot bijeenroeping eener internationale conferentie ter afschaffing van den slavenhandel. Hieruit zou dus blijken, dat de mogendheden het initiatief in deze aan den Paus overlaten, zonder met Italië's wenschen rekening te houden.

— In het „Centre" is het door de werkstakerij nog steeds onrustig. Gewapende werkstakers trekken in groote benden rond en verspreiden allerwegen schrik doordien zij vreedzame werklieden dwingen zich bij hen aan te sluiten. Ook werden in vensters en straten en op het veld veelvuldige dynamiet-patronen gevonden.

Bij Charleroi werden de goedwillige werklieden onder escorte der gendarmerie naar de mijnen geleid om hen tegen de boosaardigheid der stakers te beschermen. Uit Antwerpen is een regiment infanterie naar de meest bedreigde punten gezonden.

In de omstreken van Seraing en Luik is alles nog kalm; maar evenals in 1886 worden over het gansche land circulaires verspreid tot aanbieding van *Duitsche* kolen. In de Brusselsche voorsteden worden door de volksmisleiders dagelijks opruiende *meetings* gehouden.

Duitschland. — Het valt moeilijk te zeggen, wat wij te gelooven hebben van de ziekte des Duitschen Keizers, die eerst bevestigd, later tegengesproken en daarop weer bevestigd werd.

De *Agence libre* meldt nu, dat keizer Wilhelm den 9n. Dec. ll. een slechten dag had met hevige oorpijn en dat zijn nachtrust gestoord werd. Ook zou aan het Hof den 8n. een ernstig incident hebben plaats gehad. Naar aanleiding eener zeer heftige discussie met den Russischen gezant, welke vooral de onderhandeling over de leening betrof, vertrok Herbert von Bismarck in allerijl uit Berlijn. Hij moet zich te Friedrichsruhe ophouden en zich zoo spoedig mogelijk naar Londen begeven.

—Keizer Wilhelm II heeft bevolen, dat ten aandenken aan wijlen zijn keizerlijken grootvader de prinsen van het koninklijk huis, die onder zijne regeering in het leger zijn getreden, de generaal- en vleugel-adjudanten, die bij hem in dienst gestaan hebben, voortaan eene medaille op de borst moeten dragen, die in een lauwerkrans den naam van den overleden keizer draagt. De keizer, de prinsen en generaal-adjudanten dragen een gouden, de generaals *à la suite* en de vleugel-adjudanten een zilveren. De medaille heeft de grootte van een vijfmarkstuk en moet zoowel bij militaire als burgerlijke kleeding worden gedragen.

— Het wetsontwerp, betreffende de voorbereidende werkzaamheden tot het stichten van een nationaal gedenkteeken ter eere van keizer Wilhelm I, is in den Rijksdag bij tweede lezing aangenomen met algemeene stemmen op die der socialisten na.

— In de zitting der begrootingscommissie van den Rijksdag heeft graaf Herbert von Bismarck eene reeks inlichtingen gegeven omtrent Duitschlands voorgenomen politiek in Oost-Afrika. Ingevolge een besluit der commissie zullen die mededeelingen streng geheim worden gehouden. Hiervan was ook sprake in een telegram dat wij hier onlangs ontvingen. Er kan echter worden medegedeeld, dat zij verder gaan dan de stukken in het Witte Boek en onder andere er uit blijkt, dat de Rijksregeering besloten is, den Duitschen staat van bezit in Oost-Afrika ten stelligste te handhaven. Daaromtrent zal er reeds spoedig bij den Rijksdag een voorstel worden ingediend. Het bleek dat de geheimhouding omtrent al het overige noodig werd geacht met het oog op de internationale betrekkingen, inzonderheid met Frankrijk.

— Sedert eenigen tijd zijn onderhandelingen gevoerd, vooral tengevolge der werkzaamheid van den aarts-bisschop van Breslau, Mgr. dr. Kopp, om de scheuring onder de Silezische Maltezer-ridders weg te nemen. Deze scheuring was ontstaan door de afscheiding van een aantal ridders, die het zgn. Staats-Katholicisme huldigen. Deze heeren stelden de aan de Kerk trouw gebleven vereeniging echter te groote eischen voor eene verzoening, zoodat deze niet tot stand kwam. De vorst-bisschop heeft dientengevolge het protectoraat over den bond van Silezische Maltezer-ridders neergelegd.

— Binnenkort zal eene reisbeschrijving het licht zien van een aanzienlijken auteur, die echter als zoodanig nog geen naam heeft gemaakt. 't Is niemand minder dan Duitschlands keizer die bezig is met de beschrijving zijner reizen naar St. Petersburg, Stocholm en Kopenhagen. Het boek zal voorzien zijn van eenige maritieme schetsen, ook al door den keizer zelven geteekend. Of de keizer ook zelf het werk uitgeeft, wordt niet verteld.

— De Duitschers komen in eene dwaze verhouding tot de Engelschen aan de Afrikaansche Oostkust. Terwijl Engelsche en Duitsche schepen gezamenlijk de blokkade aan die kust voeren, hebben de Britsch-Indische handelaars, die zich in grooten getale daar gevestigd hadden, een eisch tot schadevergoeding tegen de *Deutsche Oost Afrikansche Gesellschaft* ingesteld, omdat hunne vaste goederen te Bagamayo door de zwarte troepen der Duitschers, nadat de oproerige negers en Arabieren de stad verlaten hadden, geplunderd zijn.

Zij gronden hun eisch op de niet onjuiste redeneering, dat de negers op dat gebied onderdanen der Duitsche Maatschappij zijn, welke souvereiniteitsrechten over deze strook heeft, en dat deze dus verantwoordelijk is voor de ongeregeldheden op haar gebied gepleegd.

Vervolgens hebben zij te Zanzibar, waarheen zij gevlucht zijn, eene vergadering belegd om te beraadslagen over de middelen, welke moeten aangewend worden om hune landgenooten te bevrijden, die door de Arabieren waren gevangen genomen. De Arabieren hadden met deze gevangenneming eene slimme bedoeling. Zij zetten de Indiërs in de kustplaatsen, waar Arabische instellingen en gebouwen gevestigd zijn, tot verzet aan en hopen daardoor de Duitschers te weerhouden van een bombardement en de vernieling dier plaatsen, denkende dat dezen de onderdanen hunner bondgenooten niet zullen opofferen. Ook de Indiërs dringen er op aan, dat de Duitschers hunne operatiën tot Bagamayo en Daresselam zullen beperken en niet de sterkten zullen aanvallen, waar de nederzettingen der Indiërs ook in gevaar zijn.

Duitschland.—Omtrent de tot dusver over den slavenhandel gevoerde diplomatieke onderhandelingen vindt men belangwekkende bijzonderheden meegedeeld in het zoogenaamde Witte Boek, dat dezer dagen verschenen is en een 44tal verschillende stukken bevat. Daaronder is het merkwaardigste een aanschrijving van Bismarck, waarin deze de Duitsche maatschappijen in Afrika geducht de les leest over de onvoorzichtigheid, waarmee zij in die gevaarlijke streken zijn opgetreden. Het hijschen der Duitsche vlag bijvoorbeeld was een onraadzame uitdaging, bovendien in strijd met het tractaat, volgens hetwelk het bestuur over het kustgebied moest worden ingevoord onder handhaving van de souvereiniteit des sultans. Met het oog op de zwakkeid van het Duitsche bestuur hadden de maatschappijen zooveel mogelijk de vooroordeelen en nationale gevoeligheden der inlanders moeten ontzien en met beleid moeten trachten den sultan en zijn onderhoorigen voor zich te winnen.

Frankrijk.— *Meline* is herkozen als President van de Kamer van afgevaardigden met 325 stemmen. Op Andrieux werden 131 stemmen uitgebracht. Pasteur is ziek en heeft zijn ontslag gevraagd als Secretaris van de Academie van wetenschappen.

Men zegt dat generaal Boulanger zijn ontslag zal indienen als afgevaardigde; maar te voren zal hij de ontbinding eischen van het parlement. *Leroyer* is met algemeene stemmen tot president gekozen van den senaat.

Rusland.—De betrekkingen tusschen Rusland en Perzië zijn in den laatsten tijd zeer gespannen. De Perzische regeering, die reeds Rusland's toorn had opgewekt door de vrije vaart op de rivier de Karun te verbieden, heeft de zaak nog verergerd door den nieuwbenoemden Russischen konsul te Meshed het „exequatur" te weigeren op grond dat de nieuwe consul, de heer Vlasson, geen Muzelman is. Ten laatste heeft de Shah van Perzie de maat van Ruslands geduld en goedertierenheid doen overloopen, door de bewoners der grensprovincie Khorassen te verbieden hun graan aan de Russen te verkoopen. Daar de bewoners der Transcaspische streken door dezen maatregel in den grootsten nood komen, heeft de verbittering tegen Perzie thans in Rusland haar toppunt bereikt en wordt er in officieele kringen geen geheim van gemaakt, dat de betrekkingen tusschen beide landen ten uiterste gespannen zijn.

In het ministerie van buitenlandsche zaken te St. Petersburg werd een raad belegd, waarin de legerhoofden aandrongen op het zenden van een ultimatum en bij niet-voldoening daaraan onmiddellijke bezetting van Perzie. De heer von Giers verzette zich hiertegen, omdat hij wel voorzag, dat Perzië, dat naar men wil door Duitschland en Engeland wordt aangespoord, in de aangenomen houding te volharden, ingeval van oorlog door Engeland zou worden ondersteund en Rusland dan alleen tegen beide machten zou moeten optreden. De meerderheid van den raad schijnt echter in haren zin beslist te hebben; want naar de Peterburgsche correspondent van de *Indépendance* zegt uit goede bron vernomen te hebben, is reeds een ultimatum naar Teheran gezonden. Binnen enkele dagen zal men dus weten of in het hart van Azië een oorlog zal uitbarsten, die allicht de voorbode van een dreigenden Europeeschen oorlog zou kunnen zijn.

Het Oosten. — Uit goede bron wordt gemeld, dat er binnenkort ernstige onlusten tegen koning Milan van Servie zullen uitbreken. De ontevredenheid over het tegenwoordige bewind is veel ernstiger, dan men te Belgrado wil gelooven; er is geen twijfel mogelijk dat panslavistische agenten onder de Servische boeren werkzaam zijn.

Bulgarije.— Als eene bevestiging van de tijding, dat Bulgarije

zich nauw bij Turkije wil aansluiten met het oog op den Europeeschen toestand, kan het feit worden aangemerkt, dat de Bulgaarsche regeering zeer gracieuselijk aan de Porte mededeeling heeft gedaan van een wetsontwerp, waarbij de burgerlijke en geloofsrechten worden geregeld van de Mahomedaansche onderdanen van Bulgarije. De Bulgaarsche regeering wil dat ontwerp aan de Sobranje voorleggen maar wenscht zooals zij in haar schrijven verklaart, eerst het gevoelen der Porte daaromtrent te vernemen. Zulk een daad van eerbied jegens Turkijë heeft Bulgarije nog niet aan den dag gelegd. Het schijnt, dat Bulgarije voorloopig ervan heeft afgezien, om de suzereiniteit van den Sultan van zich af te wentelen. De tijdsomstandigheden leenen zich daartoe niet; integendeel, zij dwingen het veel meer in goede verstandhouding met de Porte te komen, opdat deze, wanneer de nood aan den man komt, het land bescherme tegen vijandelijke aanvallen. Zij moet dit immers wel doen, als het een vassalstaat van Turkije heet.

Spanje. — Dicht bij Kaap Finisterre is een onbekende boot vergaan, bij welke ramp honderd menschen het leven hebben verloren.

—In het paleis van den Aartsbisschop van Valencia werd een ontplofbare bom gevonden.

Africa. — In Uganda-Congo is is een revolutie uitgebroken. Koning Miranga is onttroond: de Christenen worden vermoord en alle Missionarissen zijn verdreven.

V. S. van N.-Amerika.— In den Senaat der Vereenigde Staten van Noord-Amerika heeft zich eene vijandelijke strooming ten opzichte van Duitschland voorgedaan. Deze zaak is van minder belang, zoolang de regeering de voorgestelde actie niet heeft aangenomen. Komt het zoover, dan zullen wij wellicht nog merkwaardige diplomatieke conflicten beleven, waaraan ook Engeland zich niet geheel zal kunnen onttrekken. De quaestie loopt over eene eilandengroep in de Stille Zuidzee, de Schipperseilanden, en is reeds lang aanhangig. Om nog even zaak te herinneren: in weerwil der met Amerika en Engeland gesloten contracten heeft Duitschland den koning van het hoofdeiland Samona verjaagd en steunt nu een tegenkoning. Men weet, dat zich eene sterke partij op dat eiland gewapenderhand verzette tegen Duitschlands pretendent Matafa. Volgens de laatste berichten is deze strijd nog in gang; de kans schijnt echter ten nadeele der aanhangers van den ouden koning Tamasefe gekeerd te zijn. Zij worden belegerd te Adria. Tegen deze voortdurende schending der tractaten is het Amerikaansch gemoed ten slotte in opstand gekomen.

—Aan de kust van Amerika heeft een hevige orkaan gewoed, die zeer veel schade heeft aangericht. Onder andere is de hangende brug over de Niagara ingestort.

ADVERTENTIEN.

COLÉGIO "STO. TOMAS"

PARA ALUMNOS INTERNOS.

BAJO LA PROTECCIÓN DEL ILMO.

OBISPO VICARIO APOSTOLICO DE

CURAZAO.

En este Colegio situado en un punto verdaderamente higienico se reciben alumnos de todas partes para ser instruidos, con asiduidad y tratados con cuidado paternal.

Por mas informes dirijanse los interesados á la *Dirección del Colegio "Santo Tomás," San Fuego, Curaçao, Antilla Holandesa.*

UIT DE HAND TE KOOP

de navolgende EFFECTEN:

Ni. 221, 200 en 195 gelegen in de Kerkstraat, Willemstad;

Ni. 144, 147, 137 en 138, gelegen in de Jodestraat, Willemstad;

No. 236, gelegen in de Kuiperstraat, Willemstad;

Ni. 76, 76 *b* en 83, gelegen in de Breede Straat, Willemstad;

Ni. 155, 47 en 56, gelegen in de Breede Straat, Pietremaai;

Een stuk grond, gelegen in de Bakkerij-straat;

Een stuk grond No. 68, gelegen in de Dwarsstraat, Pietermaai;

De buitenplaats *Vriendenwijk* (a) *Buena Vista*;

Een RIJTUIG, zoo goed als nieuw, met HARNAS;

Een TELEFOON voor twee stations, met toebehooren, en twee ELECTRISCHE BELLEN, met *annonciator.*

Te bevragen bij

A. S. DE POOL.

De Curaçaosche Phosphaat Maatschappij „ASCENSION".

—o—

JAARLIJKSCHE ALGEMEENE VERGADERING der aandeelhouders op Zaterdag den 26 dezer, 's avonds 7½ uur, in het Hotel Sasso.

Punten van behandeling:

1°. Verslag over den toestand en de werkzaamheden der Maatschappij.

2°. Kiezing van 3 leden van het Bestuur.

3°. Kiezing van 3 leden der Commissie.

4°. Behandeling van art. 44.

Curaçao 17 Januari 1889.

Namens het Bestuur
De Secretaris.
J. H. M. ELLIS.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO CURAÇAO EN MARACAIBO.

	Valencia.		Cairngorm		Philadelphia.	
Vertrekt van NEW YORK....	Dec:	5	Dec:	15	Dec:	27
Komt aan te CURAÇAO	„	12	„	23	Jan:	3
Vertrekt van „	„	14	„	24	„	4
Komt aan te PTO. CABELLO...	„	15	„	25	„	5
Vertrekt van „ .	„	15	„	26	„	5
Komt aan te LA GUAIRA.....	„	16	„	27	„	6
Vertrekt van „	„	21	Jan:	1	„	11
Komt aan te PTO. CABELLO..	„	22	„	2	„	12
Vertrekt van „ . ..	„	22	„	2	„	12
Komt te CURAÇAO............	„	23	„	3	„	13
Vertrekt van „	„	24	„	4	„	14
Komt aan te NEW YORK....	„	31	„	12	„	21

De PHILADELPHIA zal den 14 Januari aanst. van Curaçao vertrekken en waarschijnlijk naar La Guaira terugkeeren om de mails en passagiers af te halen.

RIVAS, BRAASCH & FENSOHN.

Agenten op Curaçao.

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Oct.	12	Oct.	29	Nov.	13	Nov.	29	Dec.	11	Dec.	31
Komt aan te MARACAIBO....		13		30		14		30		17	Jan.	1
Vertrekt van „		18	Nov.	3		18	Dec.	5		20		5
Komt aan te CURAÇAO......		19		4		19		6		21		6

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, BRAASCH & FENSOHN,
Agenten op Curaçao.

TE KOOP

BIJ

I. S. Scheidelaar

Vaatjes loodwit in olie, droog lood wit, zinkwit, geeloker, Koningsrood, menie, Spaansch- Friesch- en chromaatgroen en andere verfwaren, draadnagels van alle afmetingen, tafelmessen, eetlepels en vorken, koperen en ijzeren gewichten, maten voor natte en drooge waren, Cooijmanslikeuren en elixir, goedkoope Holl. sigaren, zwarte thee, Holl. speelkaarten, verschillende soorten reukzeep, haarolie, Eau de Cologne, likeurstellen, speelgoed voor meisjes en jongens, Zweedsche lucifers, lampenglazen, pitten voor lampen en kooktoestellen, albums, eene groote sortering gekleurde en witte kunstbloemen (flores artificiales), gekleurde linten, schoolschriften, schrijfpapier en enveloppen, zwarte en gekleurde bottines, zwarte cortebajos, gekleurde en witte abrigos, flanels, dameskousen, mannensokken, bogotana, Victoria Lawn, Crea de hilo, etc. en verschillende artikelen, geschikt voor cadeaux.

ATTENTIE!

—

De ondergeteekende biedt de onderstaande materialen tegen veel verminderden prijs *a contant* te koop aan:

Eene groote partij ijzer, bestaande uit rond, vierkant, hoek, T. halfrond en plaatijzer van verschillende afmetingen, smée- en veerenstaal, rood koperen staven en platen voor alambieken en aloëketels, ijzer- en koperdraad, bankschroeven, smeltkroezen, mokers, heggen, pieken, vijlen, vellen blik, Douglaspompen, pompkranen, compositiebuizen voor regenbakken en putten, bascules, maten en gewichten, bancatin, 1 ijzeren bak met slijpsteen, ijzeren trêe en arm — benevens andere ijzerwaren — alsook twee nieuwe alambieken, elk inhoudende ± 120 gallons met cabezote en slang.

H. SCHEIDELAAR.

Fe de Erratas

DEL

Nuevo Diccionario de la Academia

POR

Don Antonio de Valbuena
(*Miguel de Escalada*).

Vale........ fl. 2,25

¡DIOS BENDIGA EL TRABAJO HONRADO!

—o—

SASTRERÍA Y ZAPATERÍA „LA UNIÓN",

SITA EN PUNDA, CALLE DEL COMERCIO, PISO ALTO DE LA CASA

A. A. CORREA.

En este bien montado taller, establecido bajo la responsabilidad de la „UNION DE LOS COMPAÑEROS DE SAN JOSÉ" y dirigido con plena autorización por los hábiles maestros Señores L. M. RHODE y C. DOVAL, se encuentra siempre, por mayor y al detal, pero *al contado*, un variado y elegante surtido de materiales correspondientes al ramo de Sastrería y Zapatería, como también ropa y calzado hechos. Las recomendaciones de establecimiento son:

SUPERIORIDAD EN LOS MATERIALES.
ELEGANCIA EN EL CORTE,
PRONTITUD Y ESMERO EN EL TRABAJO,
BARATURA EN LOS PRECIOS.